

Öğrenci Sorunları (*)

TÜRKİYE'DE :

Kısaca Türkiye'de üniversitelerin gelişimine bakmak da yararlı olacaktır. Üretimin gelişme düzeyiyle orantılı olarak 1950'lere gelinceye kadar Üniversitelerin sayısı oldukça azdı. 1950'lerden sonra kapitalizmin giderek artan gelişimi, Türkiye'de üniversitelerin modern işlevini yani, kalifiye emekçiler, beyaz yakalılar yetiştirme işlevini ön plana çıkarmaya başladı. Bir yandan üniversitelerin sayısı artarken diğer yandan üniversite mezunlarının toplumdaki ayrıcalıklı durumu ortadan kalkıyordu. 1960 yıllarından sonra giderek artan tekelciliğe uygun biçimde üniversiteler hızla yaygınlaştı. 1961 dönemi üniversiteler açısından bazı önemli değişiklikler getirdi. Ülke çapındaki nispi - demokratik hakların kazanılmasıyla beraber Üniversiteler Yasası'nda da belli değişiklikler yapıldı ki bunların en başında özerklik kavramı, bu kavramın bilimsel, malî ve idarî yönlerinin tanınması idi. Özerklik biçimsel olmakla beraber, yine de daha önceki yıllara oranla önemli bir değişiklikti. Ayrıca okullarda öğrenci birlikleri geniş haklara kavuşmuştu.

Türkiye'de burjuvazinin tekelleşme sürecinin hızlanması, uluslararası durum sınıf savaşımının keskinleşmesine ve üniversite gençliğinin de bu savaşım içinde yerini almasına, politik aktivitesinin artmasına neden oldu. Özellikle 1965'lerden sonra öğrenci gençlik hareketi anti - emperyalist ve anti - tekelci bir çizgiye oturdu. Petrolle rin millileştirilmesi ve 6. filonun gelişini protesto vb. için yapılan eylemler bu çizginin somut göstergeleri oldu.

Eğitimin demokratikleştirilmesi doğrultusunda da savaşım verildi. Önceleri tek tek okullarda birtakım akademik istemler çerçevesinde gelişen eylemler daha sonra eğitim sisteminin bütününe karşı ülke çapında yaygınlaştı. O yıllarda özellikle özel yüksek okulların devletleştirilmesi için geliştirilen kampanya demokratik üniversite savaşımında en yığinsal, en etkili eylemlerden biri oldu.

12 Mart 1971'den sonraki faşist dönemde işbirlikçi - tekelci sermaye üniversitelerdeki ilerici birikimi yok etmek için çeşitli adımlar attı. Pek çok ilerici, devrimci gencin fizik olarak yok edilmesinin, binlercesinin tutuklanıp işkence görmesinin yanısıra, üniversiteler konusunda pek çok anti-demokratik yasa değişiklikleri de getirildi. Bakanlar Kuruluna gerektiğinde üniversite yönetimine el koyma hakkı tanı

(*) 14 Mart Sağlık Kurultayı'nda TIP-DER adına Sema Solakoğlu tarafından sunulan tebliğ.

narak zaten biçimsel olan özerklik bütünüyle çiğnendi. Öğrenci derneklerinin hemen tüm hakları ellerinden alındı, öğrenci temsilcisinin fakülte yönetim kurulu toplantısına katılma hakkı yönetimin arzusuna bırakıldı ya da ortadan kaldırıldı, eskiden polis fakülte binasına giremezken, şimdi amfilerde beraberce ders dinliyor, jandarma ise modern üniversitelerimizin alışmaya başladığı güvenlik kuvvetleri oluyor.

II — TIP EĞİTİMİNİN SORUNLARI :

Türkiye kapitalist bir ülke olduğuna göre girişte bahsedilen, kapitalist ülkelerde üniversitelerin durumu bizim için de geçerlidir. AÜTF de öğrenci sorunlarını biraz olsun açabilmek için bu konulara değinmek zorunda kaldık. Bir de bunlardan ayrı Tıp öğrencisi olduğumuz için bize verilen tıp eğitiminin kendine özgü sorunları vardır ki bu konu sağlık kurultayı boyunca ele alınmış, sorunlar derinliğince incelenmiştir. Kısaca bize verilen eğitimin çarpık yönlerini ve bizim karşımıza çıkardığı sorunları özetlersek :

a) Eğitim pratikten kopuktur. Ezbere dayanmaktadır. Burada pratikten anlatılmak istenen laboratuvar uygulamaları değildir. Hastayla, insanla olan, daha doğrusu olması gereken ilişkilerdir. Bunun bizim için yarattığı pek çok sorundan en çarpıcısı 6 yıllık eğitimin bitiminde, pratisyen olarak hastanın karşısında elimizin kolumuzun bağlı olması ve zorunlu olarak uzmanlaşmaya yönelmemizdir.

b) Eğitimin ülke gerçeklerine göre yapılmadığının pek çok kanıtı içinde önemli olanlardan biri de tek tıp tıp eğitiminin olmayışı, hatta neredeyse tıp fakültesi sayısı oranında farklı tıp eğitiminin verilmesidir. Bu da uygulamada büyük farklar yaratmakta neredeyse her tıp fakültesi kendine özgü sistem geliştirmektedir. (ATO'nun yaptığı araştırmada çeşitli ders saatleri arasında çok büyük farklılıklar görülmektedir.)

c) Eğitimin sürekliliği sağlanmalıdır. Topluma en iyi sağlık hizmetini sağlamak amacıyla yapılan tıp eğitimi; eğitim, hizmet ve araştırma olmak üzere 3 temel ilkedен oluşur. Bu 3 ilke arasındaki ilişki, hizmetle eğitimin bütünleşmesi sonucu ortaya çıkan sorunlara araştırmalar yoluyla çözümler bulunması şeklindedir. Mezuniyet öncesi dönemde hizmet ve araştırma olanakları bulunmayan bir eğitim yapılmakta, mezuniyet sonrasında ise yoğun çalışmalardan eğitime olanak bulunmamaktadır. Ülkemizde sürekli eğitim denince hekimin uzmanlık ya da akademik eğitimi anlaşılmaktadır. Aslında sürekli eğitim tüm hekimleri kapsamına alır, düzenlenen seminerlerle kurslarla tıptaki hızlı ilerlemeleri günlük uygulamaya geçirme, toplumun değişen ve gelişen gereksinimleri karşısında bilimdeki gelişmelerin seferber

edilmesi amacını taşır. Sürekli eğitimin temellerinin tıp fakültelerinde atılması gerekir. Hekim adayları sürekli eğitimin gerekliliği bilinci ile yetiştirilmelidir.

OKULUMUZDA ÖĞRENCİ SORUNLARI :

1) Eğitimin içeriği sorunları : Bunu tıp eğitiminin sorunları içinde ele aldığımızdan ayrıca bahsetmeye gerek yok.

2) Eğitimin düzenlenmesi sorunları : Eğitimin çeşitli tıp fakültelerinde değişik yönetmeliklerle düzenlenmektedir. 1750 sayılı üniversiteler yasası temelinde oluşmuş bulunan bu yönetmelikler, çağımız ve ülkemiz gereksinimlerine göre eğitim yapılmasını sağlamaktan uzaktırlar. Üniversitelerin demokratikliğini, özerkliğini tamamen ortadan kaldırmış bulunan bu yönetmeliklerden bir tanesine de bizim okulumuz sahip bulunmaktadır.

A.Ü.T.F. öğrencileri olan bizlerin, gerek yönetmeliğin içindeki aksaklıklardan, gerekse okul yönetimindekilerin keyiflerinden kaynaklanan pek çok sorununuz bulunmaktadır.

Yönetmeliğimiz gereğince okulumuzda, öğretim yöntemi olarak hâlâ kürsü sistemi işletilmektedir. Temel tıp eğitimi derslerinde konular birbirleriyle içiçe geçmiştir. Bu nedenle öğretimin kürsü sisteminde integre sisteme geçmesi gerekmektedir. Bu da olmayınca kürsüler arasında diyalog olması ve derslerin birbirleriyle olan bağlarını koparmadan öğrencilere iletmek gerekmektedir. Ancak okulumuzda her bir kürsünün kendisini ayrı birer krallık ilân etmesi farklı farklı uygulamalara gitmelerini getirmektedir.

Okulumuzda öğrencilerin ders notu ve kitap ihtiyaçları karşılanmamaktadır. Öğrenim yılı başında bazı kitaplar çok az sayıda çıkarılmaktadır. Ancak öğrencilerin yarısının bile ihtiyacını karşılamaktan uzak olmakta, bunun dışında hiçbir ders notu çıkarılmamaktadır. Bunun yanında okula giderek daha fazla sayıda öğrenci alınması, öğrencilerin büyük kısmının amfilerde ders dinleme olanaklarını da ortadan kaldırmaktadır. Bunun yanında kürsüler vizeleri canlarının istediği gibi, hiçbir yonteme bağlı kalmaksızın yapmaktadırlar. Bazı kürsüler vizeleri test yaparken, bazıları hâlâ klasik yonteme başvurmaktadır. Hattâ tek bir kürsüde farklı zamanlarda farklı uygulamalara gidilmektedir. Örn.: Biokimya kürsüsü bir süredir test olarak yaptığı vizeleri, evvelki yıl klasik olarak yapmaya başlamış daha sonra tekrar test sistemine çevirmiştir.

Tıp eğitiminde öğrenci ile öğretim üyesi arasında sürekli bir diyalog olması gerekmektedir. Bu gereklilik okulumuzda bazı kürsülerce «uygulanmaktadır». Bu kürsüler haftada 1 saatlerini öğrencileriyle görüşme saati olarak ayırmaktadırlar.

Disiplin yönetmeliği gereğince okulumuzda anti-demokratik uygulamalar süregelmektedir. Dekan yasaların kendine tanıdığı «haklardan» yararlanarak keyfi uygulamalara gitmektedir.. Arkadaşlarımıza hiçbir soruşturma yapılmaksızın okuldan uzaklaştırma cezası verilmekte, kendilerinin karşılayamadığı ders notu ve kitap ihtiyaçlarını TIP-DER'in basmış olduğu ders notlarından karşılayan arkadaşlar gözaltına alınmaktadır.

Yasalara göre «gerektiğinde dinlenebilecek» olan öğrenci temsilcisi 3 yıldır dinlenememektedir. Çünkü okul idaresi çeşitli bahanelerle 3 yıldır öğrenci temsilcisi seçimini yaptırtmamaktadır. Ayrıca okul öğrencilerinin çok büyük bir kesimini çatısı altında toplayan AÜTF'nin tek demokratik öğrenci örgütü olan TIP-DER okul idaresi tarafından tanınmamaktadır. Kısacası öğrencilerle okul idaresi arasındaki tüm ilişkiler okul idaresi tarafından koparılmış bulunmaktadır.

Okulumuzun Abidinpaşa'da okumakta olan klinik öğrencilerine hergün faşistler tarafından saldırıda bulunmaktadır. Hastahane kısmının kantini faşistler tarafından işgal edilmiş bulunmaktadır. Okul idaresi ise bu konuda gerekli önlemleri almamaktadır.

Ankara dışından gelmiş, okulumuz öğrencilerinin barınacakları bir yurt bulunmamaktadır. Sağlık Bakanlığınca okulumuzun arka tarafında yapılmakta olan hastahanenin yanına yurt olması amacıyla bir bina yapılmıştır. Ancak okul idaresi bu binayı klinik yapmak arzusundadır.

Ders programının yoğunluğu nedeniyle sabahtan akşama kadar okulda bulunmak zorunda kalan öğrencilerin beslenme durumları da bir sorun olmaktadır. Okulumuzda yemek çıkmamaktadır. Kısa bir süre için çıkmıştır, ancak o da morfoloji öğrencilerinin çok küçük bir kesiminin gereksinimini karşılamaktan uzaktı.

Sabahları kliniklerde, öğleden sonra morfoloji'de öğrenim yapan 4. sınıf öğrencilerinin ve diğer klinik sınıfı öğrencilerinin Dikimevinde bulunan hastahaneye gidiş gelişleri bir sorun olmaktadır. Bunun için de özellikle bu öğrencilerin gidiş-geliş saatlerinde hastahane ile morfoloji arasında işleyen sürekli bir servisin olması gerekmektedir.

Yukardan beri sıralamakta olduğumuz tüm bu sorunlar karşısında kayıtsızlığını sürdüren okul idaresine karşı, tüm olanaksızlıklarına rağmen, okul öğrencilerinin gerçek yığinsal tek örgütü olan TIP-DER savaşımlarını sürdürmektedir ve sürdürecektir.

TIP-DER
adına

Sema Solakoğlu